

نشریه دانشکده ادبیات و علوم انسانی
دانشگاه شهید باهنر کرمان
دوره جدید، شماره ۸ و ۹ (پیاپی ۷) زمستان و بهار ۱۴۰۰

معرفی یک نسخه خطی مصور از دیوان حافظ*

پروفسور سید امیر حسین عابدی
دانشگاه دهلي

چکیده:

مقاله حاضر به قصد معرفی یک نسخه خطی مصور از دیوان حافظ که در موزه انتیوت غالب دهلي نو به شماره ۱۹۵۴/۱۱/۲۴ نگهداري می شود، نوشته شده است. متأسفانه اين نسخه از آخر ناقص است. دو صفحه اول آن مطلقاً و مذهب می باشد و پس از هر غزل، قطعه و رباعي، يك رباعي خيام هم به خط ريز نوشته شده است. در اين مقاله نسخه ياد شده با ۱۹ نسخه مقایسه شده و اختلافات بين آنها ذكر شده است.

واژگان کلیدی:

نسخه خطی مصور، نسخه، رباعیات، مقطوعات، قصیده، غزلیات.

یک نسخه خطی مصور از دیوان حافظ در موزه انتیوت غالب دهلي نو نگهداري می شود^۱ که داراي هفت مینیاتور مکتب شیراز و مزایای گوناگون می باشد. مرحوم

تاریخ پذیرش نگاری مقاله: ۱۰/۱۰/۲۴

* تاریخ دریافت مقاله: ۹/۸/۱۴۰۰

آقای R.P.Gaeukr، نسخه نامبرده را به انسیتوت اهدا کرده بودند. غالباً اصلاً به مؤسس انسیتوت و رئیس اسبق جمهوری هند، مرحوم فخرالدین علی احمد تقدیم کرده بودند که وزیر صناعات هم بودند. متأسفانه این نسخه از آخر ناقص است. غالباً نسخه نامبرده در لیست سال پیش استنساخ گردیده است. دو صفحه اول این نسخه مطلاً و مذهب است. یکی از مزایای نسخه نامبرده این است که تقریباً پس از هر غزل، مشوی و قطعه و رباعی، یکی رباعی عمر خیام هم به خط ریز استنساخ گردیده است.
مزیّت دیگر در داشتن هفت مینیاتور است که در آنها ایات ذیل از حافظ مصوّر گردیده است:

- ۱- گل در برو می برکف و معشوق به کام است سلطان جهانم به چین روز غلام است
گوشمع میارید درین جمع که امشب در مجلس ما ماه رخ یار تمام است
- ۲- برو ای زاهد خود بین که زچشم من و تو راز این پرده نهان است و نهان خواهد بود
- ۳- یا رب این بچه تر کان چه دلیرند به خون که به تیر مژه هر لحظه شکاری گیرند
- ۴- واعظ ما بوی حق نشنید، بشنو کین سخن در حضورش نیز می گوییم، نه غیبت می کنم
- ۵- خنگ چو گانی چرخت رام شد در زیر زین شهسوارا خوش به میدان آمدی گویی بزن
- ۶- صوفی زکنج صومعه با پای خم نشست تا دید محتسب که سبو می کشد به دوش
- ۷- رفتم به باع صبحدمی تا چنم گلی مسکین چو من به عشق گلی گشته مبتلا
واندر چمن فکنده ز فریاد غلغلی گل یار حسن گشته و ببل قرین عشق
این را تفضّلی نه و آنرا تبدّلی چون کرد در دلم اثر آواز عندلیب
گشتم چنانکه هیچ نماندم تحملی بس گل شکفته می شود این باع را ولی
کس بی بلای خار نچیدست از او گلی حافظ مدار امید فرح از مدار چرخ
دارد هزار عیب، ندارد تفضّلی

اینجانب غزلیات این نسخه را با نسخه علامه قزوینی و نسخه های دیگر چاپی معتبر و غیر معتبر مقایسه نموده ام، اما قبل از این که در تفصیلات مروری بگذیم، نشانه های اختصاری نسخه های چاپی داده می شود:

ق = دیوان خواجه شمس الدین محمد حافظ شیرازی، به اهتمام محمد قزوینی و دکتر قاسم غنی، به سرمایه کتابخانه زوّار، چاپ سینا، تهران.

ن = دیوان خواجه شمس الدین محمد حافظ شیرازی، به اهتمام سید محمد رضا جلالی نائینی و دکتر نذیر احمد، مؤسسه انتشارات امیر کبیر، تهران، ۱۳۷۰.

گ = دیوان حافظ، تصحیح و تنقیح سید محمد راستگو، نشر خرم، ۱۳۷۵.

ع = دیوان حافظ بر اساس سه نسخه کامل کهنه به تصحیح دکترا اکبر بهروز - دکتر رشید عیوضی، موسسه انتشارات امیر کبیر، تهران، ۱۳۶۳، چاپخانه مهارت، بهار ۱۳۶۶.

د = دیوان حافظ، به تصحیح مسعود فرزاد، به کوشش علی حصوري، انتشارات همگام، ۱۳۶۱.

ف = دیوان خواجه شمس الدین محمد حافظ ، به تصحیح و توضیح سید علی محمد رفیعی، چاپخانه آرمان، ستارگان، ۱۳۷۲.

ط = غزلیات حافظ، بر اساس مجموعه لطایف و سفینه ظرایف، سیف الله هروی، هم عصر حافظ، خانه فرهنگ جمهوری اسلامی ایران، دهلي نو، ۱۹۹۱.

پ = لسان الغیب، خواجه شمس الدین محمد حافظ شیرازی، پژمان بختیاری، چاپ پنجم ، کتابخانه ابن سینا، چاپخانه بانک بازرگانی.

ل = دیوان حافظ، مطبع نول کشور، ۱۸۷۲ و ۱۹۱۷، ۱۹۹۲، ۱۹۹۱، ۱۲۸۹ ..

م = دیوان حافظ، مصحّحه ابوالفتح عبدالرحیم، مطبع جامعه عثمانیه، حیدرآباد دکن. می = دیوان حافظ، مطبع نامی.

ج = دیوان کهنه حافظ، به کوشش ایرج افشار، مؤسسه امیر کبیر، تهران، ۱۳۶۶.

س=غزلیات حافظ، بر اساس نسخه مورخ ۸۱۳ . ، موزه سالار جنگ (نسخ فارسی، ۲۲۸۹/۳۶)، تنظیم و ترتیب نذیر احمد، مرکز تحقیقات فارسی، خانه فرهنگ جمهوری اسلامی ایران، دهلی نو، ۱۹۹۱.

خ=دیوان حافظ، نسخه شاهان مغلیه، خدا بخش اورنیتل پیک اریتربری، پته، ۱۹۹۲.

ح=دیوان حافظ، بر اساس نسخه مورخ ۸۱۸ .. کتابخانه آصفیه حیدرآباد دکن، اکنون به نام مخطوطات و اداره تحقیقات، آندر پردیش.

ی=دیوان حافظ، مطبع قیومی، کانپور.

ص=دیوان حافظ، مع اصطلاحات صوفیه، مطبع نامی، لکنهو، ۱۹۰۳.

ض=دیوان حافظ با ترجمة اردو، از قاضی سجاد حسین، مرکز تحقیقات فارسی ایران و پاکستان، مؤسسه انتشارات اسلامی، لاہور، ۱۹۸۳.

مج=دیوان حافظ مترجم، مطبع مجیدی، کانپور.

غزلیات و مقطعات و رباعیات ذیل که در نسخه قزوینی نیست، و در نسخه های دیگر موجود است:

ما بر قتیم تو دانی و دل غم خور ما^۱

صبح دولت می دمد کو جام همچون آفتاب^۲

زیاغ وصل تو یابد ریاض رضوان آب^۳

گفتم که خطا کردی و تدبیر نه این بود^۴

من و صلاح و سلامت کس این گمان نبرد^۵

مژده ای دل که مسیحا نفسی می آید^۶

مرا می دگر باره از دست برد^۷

در هر هوا که جز برق اندر طلب نباشد^۸

دلا چندم بریزی خون زدیده شرم دار آخر^{۱۰}

صبا به مقدم گل روح تازه بخشید باز^{۱۱}

جانا ترا که گفت که احوال ما مپرس^{۱۲}

نیست کس را زکمند سر زلف تو خلاص^{۱۳}

حسن و جمال تو چنان جمع گرفت طول و عرض^{۱۴}

ز چشم بد رخ خوب ترا خوب حافظ^{۱۵}

رهروان را عشق بس باشد دلیل^{۱۶}

مقاطع:

خسروا دادگرا شیر دهد بهر کفت... ارزانی^{۱۷}

حسن این نظم از بیان مستغنى است... دلیل^{۱۸}

دل نبند ای مرد بخرد بر سخای عمر و زید... گشاد^{۱۹}

بر تو خوانم زدفتر اخلاص... بخشش^{۲۰}

صبح جمعه بُد و سادس ربيع اول... زایل^{۲۱}

آصف عهد زمان جان جهان تورانشاه... نکشت^{۲۲}

... خواجه عادل طاب مثواه... حیاتش^{۲۳}

رحمان لا یموت چو آن پادشاه را... لا یفوت^{۲۴}

بهاء الحق والدین طاب نموده... جماعت^{۲۵}

مجددالدین سرور سلطان اسماعیل... نطق^{۲۶}

رباعیات:

جز نقش تو در نظر نیامد ما را^{۲۷}

نی قصّه آن شمع چِگل بتوان گفت^{۲۸}

امشب زغمت میان خون خواهم خفت^{۲۹}
 ماهی که قدش به سرو می ماند راست^{۳۰}
 هر دوست که دم زد ز وفا دشمن شد^{۳۱}
 زان باده دیرینه دهقان پرورد^{۳۲}
 عشق رخ یار بر من زار مگیر^{۳۳}
 ایام شباب است شراب اولی تر^{۳۴}
 در سبیلش آویختم از روی نیاز^{۳۵}
 مردی زکننده خیر پرس^{۳۶}
 چشم تو که سحر بابلست استادش^{۳۷}
 چون جامه زتن بر کشد آن مشکین خال^{۳۸}
 مقبول دل خاصی و مشهور عوام^{۳۹}
 چون باده زغم چه بایدت جوشیدن^{۴۰}
 چشمت که فسون و رنگ می بارد ازو^{۴۱}
 گر همچو من افتاده این دام شوی^{۴۲}
 قسّام بهشت و دوزخ آن عقده گشای^{۴۳}
 البته قصیده و غزلیات و مقطعات ذیل، اقلًا در نسخه های معتبر کتبی ثبت نشده
 است:

قصیده:

مرا دلی است پریشان به دست غم پامال
 چنانکه هیچ کسی نیست واقف احوال

غزلیات:

می زنم هر نفس از دست فراقت فریاد^{۴۴}
 سر سودای تو اندر سر ما می گردد
 کارم ز دور چرخ به سامان نمی رسد^{۴۵}
 دل شوق لبت مدام دارد^{۴۶}
 صورت خوبت نگارا خوش به آین بسته اند^{۴۷}
 ساقیا باده شباب بیار^{۴۸}
 گرد عذار یار من تا بگرفت طول و عرض
 روز عید است و من امروز در آن تدبیرم^{۴۹}

قطعات:

ایام بهار است و گل و لاله و نسرین ... چرایی^{۵۰}
 آن کیست که تا به حضرت سلطان ادا کند ... پدید^{۵۱}
 مثال چرخ نه بینیم و نشویم همی ... ک^{۵۲}
 غزل ذیل فقط در یک یا دو نسخه غیر معتبر موجود است:
 ما پیش خاک راه تو صد ره نهاده ایم^{۵۳}

نتیجه گیری:

بر اساس آنچه گذشت، مشخص می شود که تعداد ۱۵ غزل، ۱۰ قطعه، ۱۷ رباعی در نسخه قزوینی وجود ندارد، ولی در نسخه های دیگر موجود است. تعداد ۲ قصیده، ۸ غزل و ۳ قطعه در هیچ یک از نسخه های معتبر چاپی ثبت نشده و تنها چند نسخه غیر معتبر چاپی، از جمله نسخه های حافظ با علائم اختصاری ل، ی، مج، می، ض آنها را در شمار اشعار حافظ آورده اند.

غزل «ما پیش خاک راه توصد ره نهاده ایم» نیز فقط در چند نسخهٔ غیر معتبر با علائم اختصاری ض، ی، ل، و، ص وجود دارد.

یادداشتها:

۱- شماره ۱۹۵۴/۱۱/۲۴

۲- د، ع، ل، مج، می

۳- ن، د، ع، ف، ل، ی، می

۴- ع، ل، مج، ی، می

۵- د، ن، ل، مج، ی

۶- پ، د، ل، مج، ی

۷- پ، د، ن، ج، ع، ل، مج، می

۸- ف، ل، مج، ی، می

۹- د

۱۰- د، ل، مج، ی، می

۱۱- س، ل، مج، ی، می

۱۲- پ، ع، د، ن، ج، گ، ف، ل، مج، ی، می

۱۳- ف، ل، مج، ی، می

۱۴- ف، ل، مج، ی، می

۱۵- ی، ف، ل، مج

۱۶- ج، ض، مج، ی، می

۱۷- ن، پ، ل، ی

۱۸- ن

۱۹-ن، ل

۲۰-ن

۲۱-د، ج، ی

۲۲-ل، ن، ف، ی

۲۳-ن، ی

۲۴-ل، ن، پ، ج

۲۵-ج، ن، پ، ل

۲۶-ن، پ، ل، ی

۲۷-ن، ل، ی

۲۸-ن، پ، ف

۲۹-ن

۳۰-ن، ف

۳۱-ص، ن، پ، ل، ی

۳۲-ص، ن، ل، ی

۳۳-ن، ف

۳۴-ص، ن، ل، ی

۳۵-ن، ل، ی، ص

۳۶-ی، ن، ف، ل، ص

۳۷-ی، ن، ف، ل، ص

۳۸-ی، ن، ف، ل، ص

۳۹-ن، د

۴۰-ی، ن، ف، ل، ص

۴۱-ن، پ، ل، ی

۴۲-ن، ل، ی، ص

۴۳-ن، پ، ف، ی، ص

۴۴-ل، ی

۴۵-ل، ی

۴۶-ل، مج

۴۷-می

۴۸-ل، ی، می

۴۹-مج، می، ض، ل

۵۰-ص

۵۱-ی

۵۲-ی

۵۳-ض، ی، ل، ص